

25. Què aporten els manuscrits de Qumran?

L'any 1947 en el Wadi Qumran, a la vora de la Mar Morta, van aparèixer en diverses balmes, onze en total, uns atuells de terrissa que contenien un bon nombre de documents escrits en hebreu, arameu i grec. Se sap que van ser escrits entre el s. II a. de C. i l'any 70 d. de C., quan va tenir lloc la destrucció de Jerusalem.

08/06/2006

S'han recompost uns 800 escrits amb els milers de fragments, ja que són molt pocs els documents que han arribat complets. Hi ha fragments de tots els llibres de l'Antic Testament, excepte del d'Ester, de molts llibres jueus no canònics ja coneguts i fins i tot d'uns altres fins aleshores desconeguts; i hi han aparegut un bon nombre d'escrits propis del grup d'essenis que s'havien retirat al desert.

Els documents més importants, sens dubte, són els textos de la Bíblia. Fins al descobriment dels textos de Qumran, els manuscrits en hebreu més antics que posseíem eren dels segles IX-X d. de C., per la qual cosa hom podia sospitar que en ells s'haurien mutilat, afegit o modificat paraules o frases incòmodes dels originals. Amb els nous descobriments, hom ha comprovat que els textos trobats coincideixen amb els medievals, tot i que són

gairebé mil anys anteriors, i que les poques variants que presenten coincideixen en gran part amb algunes ja testimoniades per la versió grega anomenada dels Setanta o pel Pentateuc samarità. Molts altres documents han contribuït a demostrar que havia una manera d'interpretar l'Escriptura (i les normes legals) diferent a l'habitual entre saduceus i fariseus.

Entre els textos de Qumran no n'hi ha cap del Nou Testament ni cap escrit cristià. En algun moment s'ha discutit si algunes paraules escrites en grec sobre dos petits fragments de papir trobats allí pertanyien al Nou Testament, però no ho sembla. Fora d'això, no hi havia en aquests atuells de terrissa cap altre possible document cristià.

Tampoc no sembla que hagués influències dels textos jueus que han aparegut allí en el Nou Testament.

Avui els especialistes estan d'acord que l'àmbit doctrinal Qumran no va influir gens en els orígens del cristianisme, ja que el grup de la Mar Morta era sectari, minoritari i apartat de la societat, mentre que Jesús i els primers cristians van viure immersos en la societat jueva del seu temps i van dialogar-hi. Els documents han servit, però, per a aclarir alguns termes o expressions habituals en aquella època i que avui resultaven difícils d'entendre i comprendre millor, per l'ambient jueu tan plural on va néixer el cristianisme.

En la primera meitat dels anys 90 es propagaren dos formidables mites que avui estan plenament diluïts. Un, que els manuscrits contenien doctrines que contradeïen o al judaisme o al cristianisme i que, en conseqüència, el Gran Rabinat i el Vaticà s'havien posat d'acord per a impedir la seva publicació. Ara estan

publicats tots els documents i és evident que les dificultats de publicació no eren d'ordre religiós, sinó d'ordre científic. El segon és més important, perquè es va presentar amb aspecte científic: Una professora de Sydney, Barbara Thiering i un altre de la State University de Califòrnia, Robert Eisenman, van publicar diversos llibres en els quals comparant els documents qumranics amb el Nou Testament van arribar a la conclusió que ambdós estan escrits en clau, que no diuen el que diuen, sinó que cal descobrir-ne el significat secret. Suggereixen que el Mestre de Justícia, fundador del grup de Qumran, hauria estat Joan Baptista i el seu oponent Jesús (segons B. Thiering), o que el Mestre de Justícia hauria estat Jaume i el seu oponent Pau. Es basaven en què hi ha personatges esmentats amb termes el significat dels quals se'ns escapa, com ara Mestre de Justícia, Sacerdot impiu, el Mentider, el Lleó furiós, els

cercadors d'interpretacions fàcils, els fills de la llum i els fills de les tenebres, la casa de l'abominació, etc. Actualment, cap especialista no admet aquestes afirmacions. Si no coneixem l'abast d'aquesta terminologia no és perquè contingui doctrines esotèriques. És evident que els contemporanis dels qumranites estaven familiaritzats amb aquestes expressions i que els documents de la Mar Morta, si bé contenen doctrines i normes diferents de les del judaisme oficial, no tenen cap clau secreta ni amaguen teories inconfessables.

Bibliografia: Jean Pouilly, *Los manuscritos del mar muerto y la comunidad de Qumrán*, Verbo divino, Estella, 1980; Florentino García Martínez – Julio Trebolle, *Los hombres de Qumrán: literatura, estructura social y concepciones*

religiosas , Trotta, Madrid, 1993; R. Riesner – H. D. Betz, *Jesús, Qumrán y el Vaticano* (Herder, Barcelona, 1992).

Santiago Ausín

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/article/25-que-
aporten-els-manuscrits-de-qumran/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/article/25-que-aporten-els-manuscrits-de-qumran/)
(08/08/2025)